

PCB's 10,3 ppm, α -BHC 0,23 ppm, β -BHC 0,06 ppm, γ -BHC 0,04 ppm, dieldrin 0,94 ppm, p,p'-DDE 3,21 ppm, p,p'-DDD 0,62 ppm en p,p'-DDT 2,31 ppm. Een uitgebreid scala, maar genoemde stoffen kwamen in vergelijking met andere vogels in zulke lage concentraties voor, dat de doodsoorzaak niet hieraan kon worden toegeschreven.

Mogelijk had de vogel, naast de olie die op de veren was terecht gekomen, ook olie binnen gekregen. Dit zou de acute ontstekingen van de klier- en spiermaag, met als gevolg de genoemde fatale afloop, kunnen verklaren.

Na ons onderzoek werd de Grauwe Pijlstormvogel doorgezonden aan Dr. J. Wattel van het Zoölogisch Museum te Amsterdam.

SUMMARY

On 19th October 1971 a Sooty Shearwater *Puffinus griseus* was caught at the coast near Den Helder in the Netherlands. The bird died some days afterwards. Results of the examination upon chlorinated hydrocarbons in the abdominal fat are given.

LITERATUUR

Bauer, K. M. & U. N. Glutz von Blotzheim. 1966. Handbuch der Vögel Mitteleuropas. I. Frankfurt a.M. (Akad. Verl.).

Adres: Nederlands Instituut voor Onderzoek der Zee, Postbus 59, Texel.

ENIGE WAARNEMINGEN VAN DE ZWARTE OOIEVAAR IN 1973

Some observations on the Black Stork in 1973

J. P. STRIJOS en M. LUIKINGA

Op 13 augustus 1973 streken vijf Zwarte Ooievaars (*Ciconia nigra* L.) neer bij het Meertje van Caprera onder Santpoort. Een ervan, die in de modder van het vrijwel geheel droogstaande Meertje was gezakt en niet meer tot vliegen in staat was, werd bemachtigd en naar het asiel van het Vogelrampenfonds in Overveen gebracht. In de avond van 13 augustus gingen wij naar het Meertje en zagen toen één exemplaar overvliegen en weer neerstrijken. Volgens de landbouwer, die het land er om heen gepacht heeft, waren er die dag drie exemplaren weggevlogen. Omstreeks deze tijd werden drie Zwarte Ooievaars gesignaleerd op het Noordzeestrand nabij Zandvoort. Op 13 of 14 augustus werden drie exemplaren waargenomen op de Slufter op Texel (mededeling van de heer M. Mantjes van het Staatsbosbeheer te de Koog op Texel).

Op 14 augustus ging de heer Luikinga 's morgens vroeg naar Het Meertje en trof daar één exemplaar aan. Later op de dag wist ik deze vogel te filmen en te fotograferen. Het bleek mij dat dit exemplaar eveneens met slijk en mod-

der was besmeurd en niet goed kon vliegen. In de namiddag werd dit exemplaar gevangen en eveneens naar het asiel te Overveen gebracht. Nadat de beide vogels, die onmiddellijk voedsel aannamen en zich niet schuw toonden, waren schoongemaakt, werden zij op 18 augustus naar een particulier duinterrein onder Overveen gebracht en aan de oever van een duinmeer losgelaten. Een van deze exemplaren werd enkele dagen daarna weer gevangen en naar het asiel terug gebracht. Het andere exemplaar werd daarna niet meer gezien. Beide vogels werden geringd. Het waren jonge exemplaren.

Het gevangen exemplaar verbleef tot 26 november in het asiel en werd op die dag naar het Ooievaarsdorp "Het Liesveld" bij Groot Ammers gebracht en zal in dit voorjaar naar het broedgebied in Duitsland worden gebracht en daar in vrijheid worden gesteld.

Op 15 augustus vertrok ik naar Texel, waar ik tot 31 augustus verbleef. Vrijwel elke dag zagen wij Zwarte Ooievaars, soms een, vaak twee en enkele keren ook drie exemplaren. Het bleken ook jonge exemplaren te zijn. Meestal vertoefden zij in het noordelijke deel van de Slufter nabij een kreekje, waarin zeewater stond. Daarin bevonden zich garnalen, zandspiëring en puitaaltjes. Ze werden ook wel gezien op een bloembollenland in de Eierlandse Polder en op het vliegveld van "De Vliet" en waarnemingen kwamen ook binnen van de Geul. Volgens de vogelwachters werden ze nog op de Slufter waargenomen na 31 augustus 1973. Ook elders werden in ons land gedurende de maanden augustus en september Zwarte Ooievaars waargenomen.

Adres: Claus Sluterweg 2 te Heemstede.

FOURAGERENDE ROTGANZEN *BRANTA BERNICLA* IN DE BERM VAN AUTOWEG

Feeding Brent Geese *branta bernicla* in the berm of a highway

G. L. OUWENEEL

Een gezelschapje Rotganzen *branta bernicla* van maximaal 25 exemplaren fourageerde in de maanden januari—maart 1974 regelmatig op de oostelijke helling van de dam tussen Bruinisse en Oude Tonge, welke de Grevelingen scheidt van het Zijpe-Krammer-Volkeraktracé. Het profiel van het dijklichaam bestaat uit een vrij steile oosthelling, een enkele meters brede grasberm, een ventweg en dan een middenberm die de ventweg scheidt van de drukke autoweg. Hoewel deze autoweg de grootste verkeersintensiteit bezit, passeren ook op de ventweg frequent auto's. Was er geen verkeer op de ventweg dan kon het gebeuren dat enkele ganzen al fouragerend tot nagenoeg op het plaveisel kwamen. Passeerden er auto's op de ventweg dan trokken de ganzen zich terug in de berm en wanneer de automobilisten stopten, begonnen